

Robinson Crusoe

Adaptare de
Stewart Ross

Ilustrații de
Vince Reid

Traducere din limba engleză de
Dașa Suciu

Editura Paralela 45

Pentru Max Macdonald, cu dragoste, SR.

Pentru mama mea, Patricia, VR.

Redactare: Maria-Magdalena Trandafir
Corectură: Mihaela Cosma
Tehnoredactare & DTP copertă: Mihail Vlad
Pregătire de tipar: Marius Badea

Descrierea CIP a Bibliotecii Naționale a României
Robinson Crusoe / adapt. de Stewart Ross; il. de Vince Reid;
trad. din lb. engleză de Dașa Suciu. – Pitești: Paralela 45, 2022
ISBN 978-973-47-3607-2
I. Ross, Stewart (adapt.)
II. Reid, Vince (il.)
III. Suciu, Dașa (trad.)
087.5

Robinson Crusoe
Adaptare după povestea scrisă de Daniel Defoe

Copyright © Arcturus Holdings Limited
Romanian edition published by arrangement with Agenția Literară Livia Stoia
Copyright © Editura Paralela 45, 2022
Prezența lucrare folosește denumiri ce constituie mărci înregistrate, iar conținutul este protejat de legislația privind dreptul de proprietate intelectuală.
www.edituraparelela45.ro

COMENZI – CARTEA PRIN POȘTĂ

EDITURA PARALELA 45

Bulevardul Republicii, nr. 148, Clădirea C1, etaj 4, Pitești,
jud. Argeș, cod 110177

Tel.: 0248 633 130; 0753 040 444; 0721 247 918

Tel./fax: 0248 214 533; 0248 631 439; 0248 631 492

E-mail: comenzi@edituraparelela45.ro

Cuprins

CAPITOLUL 1

Plecarea de acasă..... 4

CAPITOLUL 2

Sclavia și naufragiul 14

CAPITOLUL 3

Naufragiul..... 24

CAPITOLUL 4

Regatul de pe insulă 34

CAPITOLUL 5

Canibalii 44

CAPITOLUL 6

Întoarcerea acasă..... 54

CAPITOLUL 1

Plecarea de acasă

Eu sunt Robinson Crusoe și aceasta este adevărata poveste a vieții și a aventurilor mele. Mai întâi, să explic de unde vine numele meu. „Robinson“ era numele de familie al mamei mele. Tatăl meu, originar din Germania, se numea „Kreutznaer“, dar, pentru a le ușura pronunția prietenilor lui din Anglia, și-a schimbat numele în „Crusoe“.

M-am născut în York, Anglia, în anul 1632, fiind cel mai mic dintre cei trei frați.

Cel mai mare frate a fost ucis în război, iar mijlociul a dispărut pur și simplu. E clar că nu eram o familie prea

norocoasă. Din cauza asta, părinții mi-au spus să nu fac vreo prostie.

Tatăl meu m-a sfătuit astfel:

— Nu te aventura în lume. Rămâi în York și ia-ți o slujbă bună, rezonabilă, ca avocat.

Dar se știe cum sunt tinerii. Am făcut exact pe dos față de rugămintea părinților mei.

În anul 1651, pe când aveam doar nouăsprezece ani, m-am dus în portul Hull. Acolo am întâlnit un prieten care se pregătea să plece spre Londra, pe corabia tatălui său.

— Haide, Robinson, vino cu mine! m-a provocat el. O să fie palpitant!

Tentația a fost prea mare ca să rezist. Fără să le spun părinților ce urma să fac, m-am îmbarcat pe corabie la întâi septembrie și am pornit spre Londra.

Prietenul meu îmi spusese că va fi o călătorie palpitantă și a avut dreptate. Nici n-am plecat bine din Hull, că a început să bată un vânt puternic, iar din mare s-au ridicat niște valuri înalte cât dealurile din Yorkshire.

Eram îngrozit. *E o pedeapsă de la Dumnezeu pentru că nu mi-am ascultat părinții*, m-am gândit eu. Mi-am promis că voi merge direct acasă dacă voi supraviețui și că niciodată nu mă voi mai aventura pe mare.

Ce caraghios eram! Vântul s-a potolit, soarele a ieșit din nou, iar eu mi-am uitat repede promisiunea. M-am distrat grozav, râzând și cântând cu marinarii.

Niciodată nu poți avea încredere în mare. După o perioadă de calm, vântul a început din nou să bată. De data asta a fost mult mai puternic. Corabia noastră s-a înclinat și s-a balansat în mijlocul furtunii, după care a început să ia apă la bord.

Am pompat iute apa din corabie, de teamă să nu ne scufundăm.

Aproape că ne pierduserăm speranța, când a apărut o altă corabie. Disperați, am dat din mâini, chemând ajutor. Celălalt echipaj ne-a trimis o barcă mică, în care am reușit să ne urcăm.

Ajunși în siguranță la bordul navei salvatoare, am urmărit îngroziți cum marea sfărâma în bucăți corabia noastră, care s-a scufundat, înghițită de valuri.

CAPITOLUL 2

Sclavia și naufragiul

Devenisem sclav. Pentru că eram tânăr și puternic, căpitanul piraților m-a ținut pentru el. Restul echipajului a fost trimis la curtea împăratului, departe, pe continent. Acolo au fost bătuți, înfomețați și puși la cele mai cumplite munci.

Eu am fost mai norocos. Stăpânul meu era un om corect și se purta bine cu mine, atâta timp cât făceam ce mi se spune. Mă străduiam să-i fiu pe plac, deși la început n-a fost chiar ușor, pentru că nu vorbeam limba lui.

Cum nu aveam cu cine să vorbesc, am început să mă întristez. Încă o dată, mi-am dat seama ce prostie făcusem neascultând sfatul tatălui meu.

Ce bine ar fi să mă aflu în siguranță, într-un birou de avocat din York, m-am gândit, decât să zac aici, ca sclav, într-o țară străină!

Trebuia să evadez cumva. Cea mai bună ocazie s-ar fi putut ivi dacă pirații m-ar fi luat pe corabia lor, cu speranța că aceasta va fi capturată de un vas englez, francez, spaniol sau portughez. Însă de câte ori stăpânul meu pleca pe mare, mă lăsa acasă, pentru a-i supraveghea locuința.

Apoi, după doi ani de prizonierat, s-a ivit în sfârșit o ocazie.

Stăpânului meu îi plăcea să pescuiască. O dată pe săptămână, pleca la pescuit în larg, cu o barcă mică.

Întotdeauna mă lua cu el, împreună cu un băiat pe nume Xury.

Într-o zi, stăpânul meu s-a hotărât să-și servească oaspeții cu pește proaspăt la cină. Întrucât era prea ocupat să meargă el însuși, ne-a poruncit, lui Xury și mie, să ne ducem în locul lui, păziți fiind de un paznic solid. L-am convins pe paznic să pună în barcă mâncare și arme, în caz că ne pierdem prin ceață sau suntem atacați de bandiți.

După ce am ieșit în larg, l-am aruncat pe paznic peste bord și i-am poruncit să înoate spre mal.

I-am spus lui Xury că-l arunc și pe el peste bord dacă nu acceptă să fiu stăpânul lui. Mi-a aruncat un zâmbet larg, așadar înțelegerea era ca și făcută.

Am navigat împreună cu Xury timp de trei săptămâni. Din când în când, mergeam pe țarm după mâncare și apă proaspătă. O dată, am fost atacați de un leu uriaș, pe care l-am omorât cu pușca.

Altă dată, localnicii ne-au întâmpinat cu mâncare și cadouri.

După multe aventuri, am ajuns lângă insulele Capului Verde, de unde am fost salvați de o corabie portugheză. În sfârșit, eram liber!